

Op initiatief van de KNMT wordt Wil van der Sanden per 1 februari 2026 bijzonder hoogleraar Kwaliteit in de praktijk bij ACTA. 'Implementation Science' wordt een belangrijk onderdeel van zijn onderzoek.

Van der Sanden studeerde af als tandarts aan de KUN (nu: Radboud Universiteit) in Nijmegen en promoveerde in 2003 op onderzoek naar kwaliteitsinstrumenten in de mondzorg: 'Clinical practice guidelines in dental care. Studies on development and use'. Voor dat onderwerp was toen nog weinig aandacht in de mondzorg. Hij heeft zich intussen bewezen als expert in zijn vakgebied 'kwaliteit van mondzorg'. Sinds 2019 is hij opleidingsdirecteur Tandheelkunde bij Radboudumc, waar hij verantwoordelijk is voor de inhoud en kwaliteit van het onderwijs aan studenten Tandheelkunde.

Speciale aandacht 'implementation science'

Deze benoeming gaat door op de eerdere bijzondere leerstoel bij ACTA 'Kwaliteit van mondzorg in de praktijk' ook op initiatief van de Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde (KNMT). Met nu speciale aandacht voor 'implementation science'. De leerstoel werd eerder ingevuld door hoogleraar Josef Bruers. Ook nu is en blijft de leerstoel ondergebracht bij de sectie Maatschappij en Mondgezondheid (MMG).

KNMT-project Peilstations speelt rol bij onderzoek

Het onderzoek binnen deze bijzondere leerstoel gaat verder op de ingeslagen weg en richt zich op de vragen die zijn afgeleid van de 'zorgverlening aan en rondom de stoel', met speciale aandacht voor het invoeren, toepassen en evalueren van de 'evidence based' klinische praktijkrichtlijnen. Het is belangrijk om het onderzoek van het [KNMT-project Peilstations](#) daarbij te verbinden met het klinisch tandheelkundig onderzoek van ACTA. En waar dat mogelijk en wenselijk is, wordt samengewerkt met onderzoekers van de opleidingen Tandheelkunde in Groningen en Nijmegen.

Tandarts als regisseur van het zorgproces

Volgens Van der Sanden komt in de toekomst steeds meer de nadruk te liggen op de academische rol van de tandarts als diagnosticus en regisseur van het zorgproces en de daarbij noodzakelijke zorgpaden. Er is immers toenemende aandacht voor 'op bewijs gestoeld beslissen en handelen', in combinatie met maatschappelijke ontwikkelingen, taakherschikking en taakdelegatie en meer technologische mogelijkheden.